

Derin Değişim

e- dergi

derindegisimdergi@gmail.com

www.derindegisim.com

 derin
değişim
3:18

Bir Küçük Mesaj

.....1

İsa Mesih'in Mucizevi Doğumu

Alex Bora Doty.....2

Bir Ses Duyuldu

Alper Kebapçı.....6

Yalnız Değilim

Manolya Uflazoğlu.....7

Doğuş Bayramı mı, Yılbaşı mı?

Kapitalizmin Bayramları
Dönüştürme Gücü

Nur Doğan.....11

Doğuş Bayramı

Suat Polat.....14

Kralmış...

Banu Çelik.....16

Bir Dua

Selçuk Yonatan Çelik.....20

Derin Değişim Çalışmalarını Nasıl Kullanacaksınız

.....21

Merhabalar

“Size sevinç ve müjde getirdik... sevinelim” diyor ilahide. İsa Mesih’in doğuşu bize bambaşka bir sevinç getiriyor. Geçtiğimiz yıl hiç kolay bir yıl değildi. Depremler, savaşlar, felaketler birbiri ardına geldi. Belki özel hayatınızda da birçok sıkıntı zorluk ve kötü olaylarla baş etmek zorundaydınız. Tüm bunlara bakarken bakış açımızı değiştiren biri var. Tanrı’nın kendisi. O’nun varlığı, bizimle olan ilişkisi, bize duyduğu sevgi bizi karanlık, acı, sıkıntı ve bilinmezlikten kurtarıp bize umut veriyor. Noel işte bu umudun doruk noktalarından biridir. Çarmıh ve Diriliş ile birlikte İsa Mesih’in doğumu bize Tanrı’nın bizim için hazırladıklarına büyük bir umut beslemek için cesaret veriyor. Bu gerçeklerle de 2024’ü bitirip 2025’e girelim.

Derin Değişim olarak Doğu Bayramınızı kutluyor. Rab’bin aramızda yaşadığını andığımız bu günlerde size esenlik, sağlık ve mutluluk diliyoruz.

Sevgilerle

Bize ulaşmak için:

derindegisimdergi@gmail.com

Sosyal Medyada Takip Edin!

[facebook/derindegisim](https://facebook.com/derindegisim)

[instagram/derindegisim](https://instagram.com/derindegisim)

Abonelik İçin Tıklayın- Bir Mail Gönderin

İsa Mesih'in Mucizevi Doğumu

Alex Bora Doty

Yüzyıllardır, İsa Mesih'in mucizevi doğum hikayesi Hristiyan inancının temel taşlarından biri olmuştur. Bu tarihi olay, medeniyetin gidişatını şekillendiren belirleyici bir an olarak kabul edilir. Mesih'in doğumu, insanları derin anlamları düşünmeye yönlendiren bir umut ve ilham kaynağı olmuştur. Hikâye Beytlehem'deki mütevazi bir ahırda başlamıştır. Peygamberler tarafından önceden bildirilen ve nesiller boyunca beklenen bir olaydır.

Eski Antlaşma'da Mesih'in gelişini müjdeleyen vaat ve peygamberliklerden bazılarını birlikte keşfetmeyi umuyorum. Mesih'in doğumundan yüzyıllar önce söylenmiş olan bu kadim sözler, Tanrı'nın kurtuluş planının Yeni Antlaşma'da açığa çıkışı için bir zemin hazırlamıştır.

Bu Noel döneminde Mesih'in Doğuşu'nu kutluyoruz. Bu yıl Eski Antlaşma'da Mesih'le ilgili peygamberliklerin birçoğu üzerinde derin derin düşünmeye başladım. Eski Antlaşma baktığımda 300'den fazla peygamberliğin Mesih'i işaret ettiğini gördüm. Mesih'in Fısıh Kurbanı olduğunu, Yahudi olmayanlara da ışık getireceğini, bir bakireden, Beytlehem'de doğacağını, ihanete uğrayacağını, ağır acılar çekeceğini, çarmıhta öleceğini ve sonunda dirileceği Kutsal Yazılarda yazılmıştır.

Bu süreçte Mesih'in doğumuyla ilgili bazı peygamberlikleri incelemeye başladığım zaman, 1958 yılında ünlü Matematik ve Astronomi Profesörü Peter Stoner'ın, İsa Mesih ile ilgili peygamberlik sözlerinin gerçekleşme olasılıklarını hesapladığı bir çalışmasını buldum. Stoner, 100 peygamberlikten 8'inin bile gerçekleşme olasılığının, ihtiyatlı bir yaklaşımla, 100.000.000.000.000.000'da bir olduğu sonucuna varmıştı. Yani bu yüz katrilyonda birdi. Yüz tanesinden sadece sekizi! Bu bile İsa Mesih'in doğumunu tarihteki en önemli mucizelerden biri yapar.

Bu önemli peygamberliklerden bazılarına bakalım:

“Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirine düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen de onun topuğuna saldıracaksın.” – Yaratılış 3:15

Yaratılış 3:15’e "ilk müjde" denir. Çünkü günahı ve Şeytan'ı nihayetinde yenecek Kurtarıcıya işaret eder. Adem ve Havva'nın itaatsizliğiyle günah dünyaya girmiş olsa da, Tanrı gelecekte bir soy aracılığıyla kurtuluş vaat etti. Bu vaat İsa Mesih'te tamamlanır. 1. Yuhanna 3:8 Mesih'in “İblis'in yaptıklarına son vermeye” geldiğini söyler.

“Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacağım...Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak.” – Yaratılış 12:1-3

Tanrı'nın İbrahim ile yaptığı antlaşmada, İbrahim'in soyundan gelecek kutsamaların tüm uluslara uzanacağı vaadi vardır. Bu vaat, İsa Mesih aracılığıyla tüm insanlığa ulaşır. Galatyalılar 3:7-9, İsa Mesih'e iman edenlerin İbrahim'in çocukları ve bu vaadin mirasçıları sayıldığını belirtir.

“Ama sen, ey Beytlehem Efrata... İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.” – Mika 5:2

Beytlehem, küçük bir kasaba olmasına rağmen, Tanrı'nın özel planında İsa Mesih'in doğum yeri olarak seçilmiştir. Mesih'in hükümdarlığı alçakgönüllülük ve hizmet ile karakterize edilmiştir.

Gelişi ise Tanrı'nın umudu dünyaya getirme vaadinin bir hatırlatıcısıdır.

“İşte, Rab kendisi size bir belirti verecek: kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.” – Yeşaya 7:14

Yeşaya'nın bakireden doğum kehaneti, İsa Mesih'in hem ilahi hem de insani olduğunu gösterir. “Tanrı bizimle” anlamına gelen İmmanuel olarak, Tanrı'nın bizimle birlikte olduğu güvencesini verir ve dünyamızda mucizevi bir varlığı temsil eder.

“Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek... ve adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Sonsuz Baba, Esenlik Önderi olacak.” – Yeşaya 9:6-7

Yeşaya'nın peygamberliği, Mesih'in unvanlarını ortaya koyar; her bir unvan, O'nun karakterinin ve görevlerinin farklı yönlerini yansıtır. Hem insan hem de ilahi olan İsa; bilgelik, barış ve sonsuz hükümdarlık getirir. Tanrı'nın Davut soyuyla yaptığı antlaşmanın bir parçası olarak, O'nun krallığının asla son bulmayacağına dair güvence verir. (2. Samuel 7:12-16)

İsa Mesih'in doğumu, eski peygamberlik sözlerini yerine getirir ve Tanrı'nın insanlığı kurtarma planının amaçlı ve titizlikle tasarlandığını gösterir.

Şimdi İsa Mesih'in doğum hikayesindeki başka bir karakteri tanımlayan iki Eski Antlaşma peygamberliğine de bakalım.

Malaki 3:1 şöyle der; “İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek’ diyor Her Şeye Egemen RAB.”

Yeşaya kitabında başka bir ayet daha vardır. Yeşaya 40:3 anlatır; “Şöyle haykırıyor bir ses: ‘Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın.’”

Bu ayetler Vaftizci Yahya'nın hizmetinden bahseder. Kutsal Yazılardan, Vaftizci Yahya'nın gelecek Mesih'in yolunu hazırlamak için geldiğini öğreniriz.

Yuhanna 1:23'te kendisiyle ilgili şöyle söyledi: “Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, ‘Rab'bin yolunu düzleyin’ diye çölde haykıranın sesiyim ben.” İsa Mesih'in zamanında Yahudiler, Mesih'in onları Roma baskısından ve yönetiminden kurtaracağını düşündüler. Ancak Vaftizci Yahya, Mesih'in gelişinin yolunu hazırlayacak tövbe müjdesini öğretmeye başlar.

Matta'da şunları yazdı: “Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: ‘Çölde haykıran, Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor” (Matta 3:3). Bu örnekler de Malaki ve Yeşaya'dan gelen peygamberliklerin gerçekleşmesidir.

Yuhanna'nın müjdesinde, Vaftizci Yahya, İsa'yı ilk gördüğünde bu sözlerle karşılaşırız. Bunu birinci bölümde iki kez görürüz.

“Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: ‘İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!’” (Yuhanna 1:29)

“Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. Oradan geçen İsa'ya bakarak, ‘İşte Tanrı Kuzusu!’ dedi.” (Yuhanna 1:35-36)

İsa Mesih bu dünyaya çok mucizevi bir şekilde geldi. Vaftizci Yahya, İsa Mesih'in yaşamına ve tövbe mesajına tanıklık etmek üzere doğdu. Vaftizci Yahya'nın tanıklık etmek için geldiği şey, İsa Mesih'in Tanrı kuzusu olarak kurban edilmesiydi. Eski Antlaşma'daki Mesih'le ilgili peygamberlikler, insanın kurtuluşu için mucizevi bir ilahi planı ortaya koyar; zira O'nun, hamilelik öncesi doğumu, fedakârca ölümü ve dirilişi, gerçekleşmeden çok önce bildirilmiştir. Bu peygamberlikler, yalnızca yasayı yerine getirecek değil, aynı zamanda lütfü aracılığıyla sonsuz yaşam yolunu sağlayacak bir Kurtarıcı gönderme konusundaki Tanrı'nın özel tasarımını vurgular. Bu eski peygamberlikler İsa Mesih'in hayatında yerine getirilmesi, Tanrı'nın egemenliğine ve insanları kurtarma konusundaki sarsılmaz kararlılığına dair derin bir kanıttır. Bu Noel döneminde, yüreklerimiz bu mucizevi hikâyeden daha da fazla hayran kalsın.

Bir Ses Duyuldu

Alper Kebapçı

Bir yıldız belirdi gökyüzünde
Aslında o hep oradaydı.
O bizim baktığımız her yerde
O Rabbin beden alan sözüdür.

Bir ses duyuldu ahırdan
Yatağı olmayan bir Bebek
Melekler müjdeledi O'nu
Cennetten gelen bir Bebek.

Geldi ve büyüdü aramızda
Bize göründü ve konuştu
Göksel Her şeyi öğretti bize
Rab Tanrı'nın biricik oğlu.

Övgüler Sunalım Rab'be
Bizi kurtardı ölümden
Biricik oğlunu kurban etti
Kurtardı siyon halkını.

Yalnız Değilim

Manolya Uflazoğlu

Bir kâbustan uyandı. Ter içindeki alnına götürdü elini. Penceresinden gökyüzünde baktı. Ağrıyan vücudunu yatağına tutunarak doğrulttu. Masa lambasının ışığını yaktı. Kendine gelmek için sandalyesine oturduğunda gözü masada işaretlenmiş duran takvime takıldı. Bugün Noel. Tebessüm etti. Dizlerinden ve masadan destek alarak yerinden kalktı. Huzurla uyuyan çocuğunun üzerini örttü, bir öpücük kondurup beyaz yanağına parmak ucunda çıktı odadan. Az sonra kahve kokusu doldurdu mutfak. Balkonda oturup sabahın serinliğinde yağmurdan ıslanan toprağın kokusunu çekti ciğerlerine. Uzaktan görünen gemiler havada süzülüyor gibi olurdu bazen. Yağmur sonrası apaçık görünüyordu şehir. Gün yeni yeni aydınlanıyor. Tek tek ışıklar sönüyordu. Güneş yükseldikçe önünde o da iyi hissetti kendini. Bulutların arasından göründükçe güneş, utangaç bir çocuk gibi kızardı yüzü. Sarının ve kırmızının her tonuna büründü bulutlar. Denizin üzerine güneşin ışığı düştü. Yıldız gibi parlıyordu ışık suda.

İnsana iyi gelen garip bir şey var bugün doğumunda. Öyle sıradan bir olay halbuki. Her gün kendiliğinden olan sıradan bir olay. Güneşin doğuşu gibi, kuşlar ötmeye, yağmur yağmaya devam ediyor. Toprak mis gibi kokuyor her yağmur sonrası, rüzgâr çam kokusunu taşıyordu her gün evine...

Bahar geldiğinde de mesela çiçek basmıştı evinin etrafını. Sapsarı papatyalar. Dev gibi mor irisler... Çiçeklenen badem ağaçları bir geline benziyordu. Sık sık ormanda yürüyüşe çıkıp çiçekler toplayıp getiriyordu. Özenle koyduğu vazosundan seyrediyordu onları. Bayramları daha bir coşkuyla umutla karşılamaya çalışıyordu. Ama ne yazık ki dışarıda bahar onun içinde kış devam etti...

Yaz kış dağlara çıkan keçi sürüsü her sabah balkonun önünden geçirdi. Traktör üstünde tarlaya giden komşularının gülüşmelerini duydu.

Hayat akışında devam ediyordu. Ne kadar gayret etse de o bu akışın için de tam olarak var olamadı.

Kabullenmek, öyle zordu ki... Yaşamak başlı başına karmaşık ve bir o kadar zorlayıcı olabiliyor. Kurduğun hayat en huzur dolu hissettiğin anda, içinde seni sen yapan her şeyle birlikte, sanki bir binayı altından dinamitler gibi parçalarına ayrılabilir. Ve eğer bir anneysen çok da savrulmaya vaktin olmuyor ne yazık ki. Hızla durumu kabul edip devam etmek durumunda kalıyorsun. O da buna mecburdu.

Kalkıp çocuğunu hazırladı onu okula götürdü, öpüp sınıfa uğurladı. Yol dönüşü kulaklığını taktı. Ne dinlesem diye düşündü. İlahi mi, normal şarkılar eşliğinde hayale dalmak mı? Tuhaf, rahatsız edici bir ikilemele mücadele içinde kaldı. Daha önce de aynı ikilemlerle boğuşmuştu. “Niye böyle oluyor?” diye düşündü.

İki taraftan çekiştiriliyor olduğunu hissediyordu. Karar verirken zorlanıyordu. Ezilmiş yüreği avuçlarında kanamaya devam ediyor; bir koku, bir ses, hatta sıradan kurduğu bir hayal amacından sapıp eski yaralarının olduğu zamanlara sürüklüyordu onu aklının içinde. Daha çok sıkıyordu avuçlarını.

Ciğerlerini havayla şişirip içinden saymaya başladı nefesini geri verirken. “Yapma kendine şunu! Of... Tanrı korkma dedi ama korkuyorum. Ya başaramazsam. Arada kalmış gibi hissediyorum kendimi neden ki? Kendimi neden arada bırakıyorum acaba?”

İnsanoğlu ne karmaşık bir yaratık diye düşünmeden edemedi. Ne benciliz. Ne çabuk unutmaya meyilliyiz. Çabuk değişiyor odağımız. Halbuki Tanrı defalarca yanımızda olduğunu söyler. Ama ilk rüzgarda savruluyoruz. Niye? Niye bu kadar zayıf ve zavallıyız?

Yokuş yukarı çıkarken bir taraftan manzaraya bakıp bir yandan nefesini düzenlemeye çalışıyordu. Bacak kasları yanmaya başladı. Boğazı kurudu. Arada durup biraz dinlenip sonra bir gayret tırmanmaya devam etti. Evi tepenin üzerindeydi. Tüm yaşadığı zor şeylerin üzerine bir de tepedeki evine ulaşmak için uzun ve zor bir yokuşu tırmanması gerekti. Eve ulaşip da manzaraya bakınca geçiyordu gerçi bu düşünce. Bu geliş gidişler ona yaşamdaki olumlu şeyleri bulmayı öğretmeye başlamıştı. Bir yandan dua edip Tanrı’yla dertleşmeye devam etti.

Bir ses işitti içinden gelen. “Bana verdiğin sözlere sadık kal. Ne soğuksun ne sıcak. Kararlı ol. Beni unutma her anında orada olmak istiyorum. Bu yolu benimle birlikte yürü. Benim adımla başaracaksın!”

“Bugün Noel” dedi kendi kendine. Tatlı bir telaş sardı içini. Çocuğuna güzel bir bayram yaşatmak istiyordu. Bir sürü plan yapmıştı bile. Günler öncesinden ailesi ile birlikte kurabiyeler yapılmış, evi ve Noel ağacını süslemişlerdi. Güzel bir Noel yemeği ve hediyeler vardı bu akşam. Birlikte tapınma yapmanın ve duanın ne güzel olacağının hayalini kurdu.

Eve dönüş yolunda Noel için planlarını gözden geçirirken aklına İsa’nın annesi Meryem geldi. “Ne güçlü bir kadınmış.” dedi kendi kendine. Bir bebeği olacağını öğrendiğinde ne çok soru gelmiş olmalı aklına. Yusuf’ta esaslı adammış hani. Ne güzel bir itaat örneği. Nasıl bir şeydi İsa’nın annesi ve babası olmak? Veya kardeşi olmak? Düşünsene Tanrı senin evinde. Planının bir parçası yapıyor seni. Daha ne olsun. Hiç korku hissetti mi acaba Meryem ve Yusuf? Biz ne yaşıyoruz acaba dediler mi hiç? Nasıl karakterde insanlardı acaba?

Geriye dönüp çıktığı yokuştan aşağı baktı. Epeyce çıkmıştı ama daha gidecek çok yol vardı.

O da kendi yolunda kendisi için öğreniyordu. Zor yoldan da olsa öğreniyordu. Kendisine ait olmayan her utancı üzerinden sıyrıp atmayı, hatalarıyla, zayıflıklarıyla yüzleşip kendine daha şefkat göstermeyi, Rab’be güvenmeyi, Rab’bi duymayı, ailesi için şükretmeyi, anne olmayı, baba olmayı, arkadaş olmayı öğreniyordu. Ayaklarının üzerinde durmaya çalışıyordu.

Rab’dan yüreğini değiştirmesini ve şifa vermesini diledi.

Uyum sağlamayı öğrendi yavaş yavaş. Yas tutmayı terk etti. Günlük işlerine döndü. Hala yerine getirilmesi gereken uzun bir liste vardı önünde. Öyle çok yapmalı, etmeli ile biten cümlesi vardı ki. halihazırda yapılması gerekenler ve üzerine eklenenler vücudunu aşağı çekiyor halsiz hissettiriyordu.

Zaman zaman yine de isyan ederken buldu kendini. Nankörlük bu dedi içinden. Ailesi için, çocuğu için, dostları için şükretti.

En önemlisi İsa Mesih'in ona verdiği sözü yerine getirdiğini tekrar anımsadı. Yüzyıllardır sözünü tutmak konusunda harika bir iş çıkarıyor. 2000 yıl önce bir insan olup dünyaya geldi. Al sana bir şükür sebebi daha dedi içinden. Yalnız değilim.

Güneş süzölmeye devam etti penceresinden o da dua etmeye ve şükretmeye.

Kaç kahve içti o balkonda, kaç kez manzarayı izledi çocuğuyla, kaç göz yaşı döktü çocuğu odasında uyurken o balkonda, başını kaldırıp gökyüzüne baktı. En çok da dua etti.

Doğuş Bayramı mı, Yılbaşı mı? Kapitalizmin Bayramları Dönüştürme Gücü

Nur Doğan

"Kapitalizm, her şeyin metalaştırıldığı, insan ilişkilerinin dahi piyasa kurallarına göre şekillendirildiği bir sistemdir." der Karl Marx. Günümüz dünyasında bu sözün ağırlığını derinden hissederiz.

Her şeye maddeci, çıkarıcı ve kazanç payı gözlüklerinden bakan bir yeryüzünde yaşıyoruz. Dev şirketler, dünyaca ünlü yöneticiler, sadakatle bağlı olduğumuz markalar var. İlişkilerimizi geliştirmek için var olan hediyelerde bile maddi yön her zamankinden daha çok ön plana çıkmakta, beklentiler pahalılaşmakta. Milli ve dini bayramlar da bundan nasibini almakta. Kapitalizm dünyanın her yerinde bu kadar etkin ve kudretliyen, ilişkileri derinden etkilerken bizlerin de bunun etkilerini görmememiz olanaksızdı.

İletişim kanallarının bu denli yaygınlaşmasından hemen sonra gelen internet ve sosyal medya ile uzaktaki toplulukların hangi bayramları nasıl kutladığını, bu kutlamalarda hangi trendleri takip ettiklerini, neleri satın aldığını görebiliyoruz. Bu da bizleri "Artık bu çok moda, neden bizde olmasın?" düşüncesiyle bilinçsiz bir tüketim çılgınlığına itebiliyor. Bunun büyük bir örneği Türkiye'de son yıllarda etkilerinin arttığını gördüğümüz Cadılar Bayramı. Bizler de artık Ekim ayı geldiğinde evlerimize turuncu ve sarı renkli bibloları, sahte örümcekleri ve örümcek ağlarını, korku filmlerinin ünlü nesnelerini yerleştiriyoruz, balkabakları ile evimizi "süslemeye" başlıyoruz. Benzer şekilde Black Friday'yi ve nispeten daha az bilinen Cyber Monday'yi de son yıllarda ülkemizde görüyoruz.

Bu özel zamanlar Türkiye’ye neden gelmiş, kim getirmiş olabilir? Perdenin arkasına baktığımızda bunun sorumlularının satın almamızı, tüketmemizi, harcamamızı, elimizdeki eşyaları ve kıyafetleri her sene yenilememizi, her sene daha farklı ve yeni bir şeyler yapmamızı teşvik eden şirketler ve görünmez güç olarak kapitalizm olduğunu anlayabiliriz.

Türkiye’de son yıllarda belki de hiçbir zaman kutlanmadığı kadar Noel kutlanıyor. Sokaklarda, caddelerde, evlerde, AVM’lerde, işyerlerinde yılbaşı ağaçları, hediyeleşmeler, melek ve yıldız süslemeleri, ışıklar var. Müslüman çoğunluğa sahip bu ülkede Noel’in giderek daha fazla kutlanır hale gelmesi dikkat çekici bir durum. Eskiden bu böyle değildi. Son zamanlarda normalleşti, çünkü kutlanan şey aslında Doğu Bayramı değildi.

“Doğuş” ya da “haber” anlamına gelen Noel kelimesinin bizlere gösterdiği şey İsa Mesih’in, yani başlangıçta her şeyi yaratan Söz’ün beden alarak doğmasıdır. Yaşadığımız ülkede ise Noel’in anlamı neredeyse yılbaşı ile aynıdır. Yeni yıl kutlaması adı altında İsa Mesih’in doğuşunu temsil eden tüm süslemeler kullanılır: Çam ağacının tepesine konuların Beytlehem yıldızı, borazan çalarak geliş kutlayan melekler, İsa Mesih’in kayıp koyunlarını aramasını gösteren çan, bizlere verdiği yaşam ışığını temsil eden ışıklar ve mumlar...

Muhteşem bir doğuşu temsil eden tüm bu kutlamalar nasıl oldu da yeni yıl kutlamaları için kullanılmaya başlandı? Noel ile, yani Doğu Bayramı ile pazarlama teknikleri arasındaki bağlantıya dikkatlice bakarsak yaşanan bu karmaşanın sebeplerinden birinin satış odaklı olduğunu anlayabiliriz. Diğer sebepleri sıralamamız gerekirse de şunları görebiliriz: Kapitalizmin tüketim kültürünü yayması, globalleşen alışkanlıkların etkisi, sembollerin sekülerleşmesi, medya aracılığıyla Batı'daki kutlamalara özenilmesi ve hediye verme gibi alışkanlıkların teşvik edilmesi... Bu gibi faktörler bir araya gelerek Türkiye'de Noel yerine yeni yıl kutlamalarını oluşturmuştur.

Bu topraklardaki Mesihçiler olarak bizler Noel'in tek ve gerçek anlamını biliyoruz: İsa Mesih, görkemini bıraktı, bu günahkâr dünyaya doğmayı seçti. Bu gerekliydi, çünkü ancak Tanrı'nın Oğlu çarmıhta bizim için canını verirse ve üç gün sonra dirilirse sonsuz yaşama kavuşabilirdik. Sadık olan Tanrı, peygamberleri aracılığıyla verdiği kurtuluş müjdesini, İsa Mesih'in doğuşu ile başlattı. Bu müthiş gerçek kutlamaların tek sebebidir: "Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük" (Yuhanna 1:14).

Evet, kapitalizm güçlüdür, fakat Tanrı daha da güçlü... Dünya, Tanrı'nın gerçeğini unutturmaya, anlamını değiştirmeye, yozlaştırmaya çalıştırabilir. Fakat Tanrı, kötülüğü iyiliğe çeviren, Kendi yüceliği için kullanan Tanrı'dır.

Ümit ve dua edelim ki ülkemizdeki bu kutlamalar gerçek anlamını bulsun ve insanlar Rabbe akın etsin.

Doğuş Bayramı

Suat Polat

Baktığımız bir şeyi tekrar gözden geçirmenin konuyu anlamamıza katkısı çok büyüktür. Bu genellikle ilk bakışın üstünkörü ancak arkasından gelen bakışın ise daha odaklı ve daha ciddiye alır bir şekilde gözlem oluşturduğu bir durumdur. Ancak bu her zaman gerçekleşen bir durum değildir. Çoğu zaman öylesine baktığımız şeyler için tekrar dönme ihtiyacı hissetmeyiz. Ancak ilgimizi çeken şeyler için uyguladığımız bu durumu gözümüzün alabileceği büyüklükte bir bakış açısı ile düşünün. Öyle ki her gün farklı yerlerden geçerek ulaştığımız yerler varsa bu tekrar dönüp bakma olasılığı da doğru orantılı olarak artar.

Peki dikkatimizi ikinci defa dönüp bakmaya neden olacak şekilde çeken şey nedir? Yani ne olur da beynimiz bunu tam anlamadım ve ilgileniyorum diyerek tekrar aynı şeye daha detaylı bakmamız için bizi yönlendirir? Çoğu durumda gördüğümüz ve daha iyi anlamak için tekrar baktığımız şey hayatımızı çok da etkilemez ama bazı şeyler vardır ki gördüğümüz andan itibaren hayatımızın gidişatını tamamen başka bir hale getirir.

Bundan yaklaşık iki bin sene önce Beytlehem’de doğan bir Bebek de O’na üstünkörü değil de dikkatini vererek bakan kişilerin hayatlarını sonuna dek etkiledi. İçinde bulundukları ortamın gerekliliklerini yaparak başka bir ülkedeki sayıma katılmaya giden ailesini, gittikleri yerde doğarak bereketleyen bu Bebek için yazılabilecek ve şimdiye dek yazılmış olan o kadar çok şey var ki... Hala, bunları yazmış olanların ve müstakbel yazarların, yazmak veya anlatmak için kullanabileceği engin bir havuz mevcuttur. Tüm bunların kaynağıdır bu Bebek. Eğer üstün körü bir şekilde bakıp geçerse sıradan bir bebek olmaktan öteye geçmez. Ancak dikkatimizi toplayıp anlamak için baktığımızda hayatımızı değiştireceğini bilmemiz gerekir. O’nun doğuşu tüm insanlığa bir umut olmuştur. Bu umut kurtuluşu ve buna bağlı olarak esenliği beraberinde getirir. Günümüzde O’nun doğduğu günün üstünkörü görüldüğü bir dönemden geçiyoruz. Ne yazık ki pek çok insan bu Bebek’in doğumu ile hayatlarının nasıl muhteşem bir ödül ile bereketleneceğinden, karşılıksız olarak verilen kurtuluştan bihaber yaşamaktalar. Tanrı’nın beden alarak yeryüzünde yaşamasının alelade olarak görünmesi, sadece O’na odaklanıp ikinci kez dönüp bakan ve O’nu dikkatle inceleyen, O’nun gibi yaşamaya, düşünmeye ve sevmeye çalışan insanların sahip olması kadar gerçektir.

Tanrı, yeryüzüne bir Bebek olarak geldi. Sadece bize olan sevgisini göstermek ve bizim yaşadıklarımızı, dertlerimizi, sıkıntılarımızı, gördüğümüz baskıları ya da zulümleri kendisi ile beraber aşabileceğimizi göstermek ve bu şeylerin, kendisinin yanında tamamen süprüntü olduğunu anlatmak için geldi.

Kendi yarattığı dünyada bizimle birlikte yürümek için Tanrı'mız bir Bebek olarak geldi. Bize kurtuluş getirmek için, sevgiyi göstermek için, paylaşmayı ve en önemlisi bize kurtuluşu vermek ve yıllardır Tanrı ile yaşadığımız küskünlüğe son vererek barışı sağlamak için geldi.

Dünyasal sıkıntılarımız, yaşadığımız zorluklar, travmalar veya her ne yaşıyorsak üstünkörü bir bakış ile geçiştirerek bu Bebeğin doğumuna odaklanarak, tekrar dönüp dikkatle bakıp anlamaya çalışmak ve bize verdiği karşılıkla değişen hayatımızın nasıl esenlik ve sevgi dolu bir hayata dönüşmesini hayranlıkla izleyelim.

Tanımak için, takip etmek için, O'nun gibi davranmak ve O'nun gibi düşünmek için daha doğrusu O'na daha çok benzeyebilmek için odaklanabildiğimiz bir doğum günü elbette küresel açıda bir kutlamayı da hak eder. Bu nedenle neye odaklandığımızı tekrar düşündüğümüz ve dikkatimizi ve hayatımızı adamamız gereken bu Bebek'in doğum gününü, İsa'nın doğum gününü alelade olaylardan sıyrılmış olarak, başlı başına bir kutlama zamanına dönüştürmenin, bize verdiği kurtuluş ile değişen hayatımızın, düşmanlarınızı sevin diyerek akıllara durgunluk veren bir öğretinin sahibi ve uygulayıcısının, gözlerimizin önünde gerçekleşen alelade olaylardan sıyrılarak yolun, gerçeğin ve yaşamın nerede değil de kimde olduğunu anladığımız gündür bu İsa'nın doğum günü.

Doğuşunun, tarihi bile öncesi ve sonrası diye ayırdığı eşi benzeri olmayan bir kurtarıcının doğduğu güne kayıtsız kalmadığımız, hayatımızın geri kalanını üstünkörü ya da alelade görüp gözlerimizi dikip kendisinden başka bir şeye dikkatimizi vermediğimiz bir zamandır bu doğum günü. Bu doğum günü İsa'nın doğum günüdür.

Anlamını daha derinden kavradığımız, yüreğimizin derinlerinde özlemle ve sevgiyle andığımız sevgi dolu Tanrı'mızın yeryüzüne gelişidir. Bayramdır. İyi haberdur. Tarifi, kelimelerin ifade ediş biçiminden çok çok ötededir doğuş bayramı ve anlamı tüm insanlığın hayatını derinlemesine değiştiren gündür bugün.

Doğuş bayramınız kutlu olsun.

Kralmış...

Banu Çelik

Mor pelerini içindeki ihtişamıyla telaşı birbirine ters görüntüsüyle Hirodes bir o yana bir o yana dolanıp kendi kendine konuşuyordu. Etrafındaki hizmetliler başlarını eğmiş bir an bile olsa başlarını kaldırsalar kralın tüm öfkesi üstlerine boşalacaktı korkusuyla kıpırdamadan duruyorlardı.

Bağırdı Hirodes görünmez sohbet arkadaşına: “Kralmış! Bir de kapıma kadar gelmiş üç tane dilenci kılıklı sihirbaz bana ‘Kral olarak doğacak çocuk nerde?’ diye soruyorlar. Nerdeyse nerde! Kralmış! Sanki kral yok bu ülkede!”

Hışımla kendi etrafında döndü, tahta doğru adım attı, oturacak gibi yaptı oturmadı. Gene bağırdı:

“Hangi cüretle, hangi cesaretle kapıma kadar, ta benim tahtıma kadar gelip bunu sorarlar. Ben de bunları iyi niyet elçisi sandım. Doğunun hazinelerinden biraz bana getirirler zannettim. Nereden bileyim abuk sabuk sorular soracaklarını!”

Hırsından odada duramadı. Çıktı. Hava almak istiyordu, derin derin temiz havayı içine çekmek ve tüm bunları unutmak. Hızla yürüdü. Bir zamanlar sevinçle neşeyle kenarında eğlendiği güzel bahçesinde tur attı. Küçük bir süs havuzunun kenarında durdu. Kendi görüntüsüne baktı, gururla seslendi aksine...

“Ey Hirodes, sen kralsın sen! Bu ülkenin yüce kralı. Bırak bu halkın uydurma safsatalarını. Mesihmiş, peygambermiş, yeni bir kralmış.”

Elini yumruk yapıp sıktı...

“Hepsi senin avucunun içinde. Şimdi tüm bu halkı katlet desem bir gecede hepsi yok olur.”

Bir süre suda yansıyan görüntüsüne daldı. Sakinleşmiş gibiydi. Ama yine de yüreğinin sıkışması geçmemişti. Bu sefer havuzun kenarında bir ileri bir geri yürüyüp kendi kendine konuşmaya başlar:

“Ne yapmalıyım o zaman? Ben bu halktan değilim, beni hiçbir zaman kabul etmediler. Etmesinler. Roma benim arkamda. Ama ya Mesih... Halkın homurdanmaları ta saraya kadar girdi. Mesih gelecektmiş, halkı kurtaracaktı.”

Durdu, aklına bir şey gelmiş gibi...

“Ben neden korkuyorum ki? Şu Musa’nın yasasından sapmış süslü elbiseler içinde dolaşan dindar ihtiyarlar korksun. Ben niye korkacakmışım ki?”

Yavaş yavaş yürüdü, bin bir güzelliğine rağmen bahçesine bakıyor ama görmüyordu. Yine konuştu görünmez arkadaşıyla:

“Yıldız bilimciler yanıliyordur. Yüzlerce yıl geçti şimdi mi gelecek Mesih. Beni mi bulacak? Doğudan da koştura koştura gelmişler.” Kendini eğdi, yıldızbilimcilerin taklidini yapıyordu kendince, sesini değiştirdi: “Doğuda onun yıldızını gördük, ona tapmaya geldik.” Sesi yavaş yavaş yükseldi; “Size ne ha, size ne?”

Hırsla tekrar içeri girdi. Hizmetlilere dönüp haykırdı:

“Hangi yıldızmış o! İstersem indiririm onu gökten. Kimmiş O tapınılacak olan bebek! Sizi gidi kendilerine yıldızbilimci diyen soytarılar!”

Tahtına oturur. Yorgun bir şekilde kendini bırakır... bir süre öyle kalır
Birden kalkar!

“Ya doğruysa! Ya gerçekten O Mesih’sse. Ya gerçekten Tanrı’nın Yasasında yazılanlar, peygamberlerin söyledikleri doğruysa. Tüm gün tapınakta okudukları sözler gerçek oluyorsa. Aman ha aman! Sakın olamaz böyle bir şey! Benim tahtım sonsuza kadar kalacak! Beni asla bu tahttan indiremez.”

Tahtına giden basamaklara yorgun bıkkın oturdu. Başını sallaya sallaya kendine kendine konuşmaya devam etti. Şimdi kimse söylediklerini duysun istemiyordu:

“Hirodes, ey Hirodes! Sonun geldi diye mi korkuyorsun. Bilmiyor muydun, tapınağını yaptırdığın Tanrı, sözünü yerine getirmes mi sandın. Ama bunu hiç tahmin etmedin değil mi? Bir bebek... Tanrı bir bebek gönderecek... Şu yoldan sapmışlar için, şu Tanrı’yı unutmuşlar için, şu her gün yalan dolanla yaşayanlar için...”

Birden uykudan uyanmış gibi başını kaldırır. Sesi tekrar herkesin duyabileceği kadar gürdür:

“Kralmış! Ne kralı be! Ne kralı! Benim ben kral... Nerde kaldı bu yıldız bilimci denen yalancılar. Hani bana yerini göstereceklerdi! Yalancılar!”
Hizmetlilerine döner:

“Askerler... askerleri çağır bana...”

Tekrar görünmez arkadaşına seslenir:

“Demek öyle. Benim gücümü hafife aldınız! Hepsini yok edeceğim. Bu gece doğanlardan başlayıp bütün bebeklerin eceli olacağım. Tüm bebekler yok edilecek!”

Kapıdan giren askere doğru bakıp:

“Kralmış! Ne kralı be!”

Bir Dua

Selçuk Yonatan Çelik

Rabbimiz ve yüce kurtarıcımız olansın, tüm evrenin ışığı ve hükümdarı sensin.

Rab senin doğuşunun önemini görüyoruz ve bunun için şükrediyoruz. Senin gelişinle dünyamızda bir ışık, bir kurtuluş umudu ve müjde hayatlarımıza girdi. Bu müjde ile sen hayatlarımızı değiştirdin. Senin doğuşunla, bize benzer oluşla kendini bizlere açıkladın. Bizi kardeş ilan etmek için insan bedeni aldın. Biz senin beden alışınla bir aile olduk. Yalnızdık, umutsuzduk, kötüydük, günahlıydık... Fakat senin gelişinle, bizim için ölüp dirilmenle biz kurtulduk, bizi Baba ile barıştırdın.

Biz şimdi burada, bize bu sır açıklananlarla senin doğumunu kutlarken, senin ismini de tüm dünyaya yayabilelim. Sen bizim gücümüz ve ışığımız olmaya devam et. Yüreklerimizi sevinçle kapla. Çünkü senin doğumun bizler için en iyi haberdir. Bu sevinç aklımızdan ve yüreklerimizden unutulup gitmesin.

Senin doğuşun, bize bildirilen vaatlerin gerçekleşeceğinin kanıtıdır. Biz buna iman ediyoruz ve bu umutla ve sevinçle yaşıyoruz. Bizde yarattığın bu umut ve sevinç ışığı, iman ışığı seni tanımayanlarda da görülsün, onlar da seni arasın.

Yüce Kral, Harika Öğütçü, Esenlik Önderi şimdi seninle beraberiz. Sana tapınmamız hiç bitmesin.

Amin

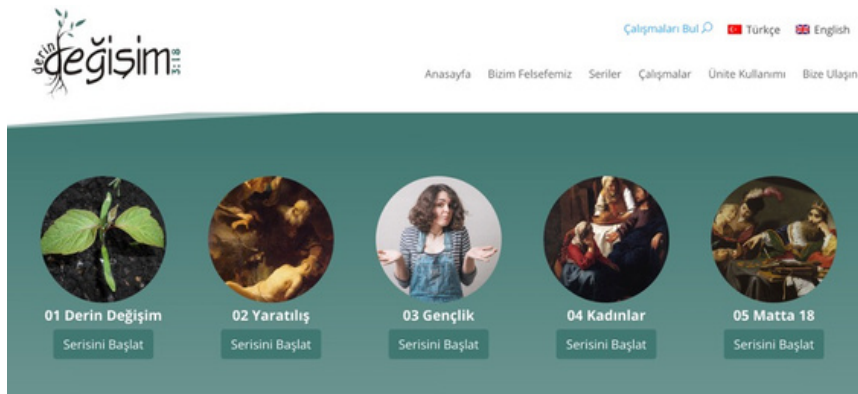

Derin Değişim Çalışmalarını Nasıl Kullanacaksınız?

Derin Değişim Çalışmaları küçük gruplar için birçok konuda Anadolu'nun öğrenme alışkanlarını temel alan çalışmalardır.

www.derindegisim.com

Adresine gidip beş ana başlıktan çalışmak istediğinizi tıklayın.

Bu başlıklar altında birçok konuda üniteler bulacaksınız.

Üniteler özellikle sohbet etmeyi amaçlayan konuyla alakalı düşündürmeye yönelik sorularla desteklenmektedir.

Ünitelerin içinde;

Hikayeler, öğreti, yaşamdan örnekler ve uygulama bölümleri bulunmaktadır.

Üniteleri yönetirken ünitenin içindeki yönergeleri takip edebilirsiniz.

Grup içinde okuma parçalarını okumak için başkalarına görev verebilir soruları sorup sohbeti yönetebilirsiniz.

Özellikle Türkiye'deki kilisenin ihtiyaçlarına yönelik konuları bulabileceğiniz bu çalışmalar genel küçük grup çalışmalarının yanısıra; Kadın toplantıları, Gençlik Toplantıları ve Kutsal Kitap çalışmaları içinde kullanabilirsiniz.

Daha fazla bilgi için

derindegisimdergi@gmail.com

Duyuru

11 Ocak 2025, Cumartesi gerçekleştireceğimiz
Yazın Hizmetleri Atölyesine hepinizi bekliyoruz.

Başvuru için
derindegisimdergi@gmail.com

DERİN DEĞİŞİM

YAZIN HİZMETLERİ
ATÖLYESİ
İstanbul

Hristiyan Folk
Anlatıları

Sosyal Medya İçin
Yazmak

Akademik Yazılar
Yazmak

Öğrenci Yetiştirme
Materyalleri

11 Ocak Cumartesi
13-00 -17:00
UG Salonu

Ana Konuşmacı
YEŞUA ÖZÇELİK

Atölye Moderatörleri
Neslihan Orancı
Yeşua Özçelik
Nur Doğan
Banu Çelik

